

Suvel, kui Kersti Aasmets pildistamise tarvis sama koha peal seisis, puudus seinalt veel kooli silt. Nüüd on see Näpi kontorihoone külge kinnitatud.

MEELIS MEILBAUM

Vaeküla kool leidis viimaks UUE KODU

“Ega see kerge pole olnud igal kevadel asjad kokku pakkida, ära vedada ja siis sügisel jälle uues kohas lahti pakkida,” märkis Vaeküla kooli direktor Kersti Aasmets. Osa kooliperest kolis sügisel juba kolmandat korda. Näpile jõudmisega jääb see kolimine loodetavasti viimaseks.

KRISTI EHRlich
kristi.ehrlich@ajaleht.ee

Pärast seda, kui Vaeküla koolihoone remonti läks, seati üheks õppeaastaks ennast sisse Inju mõisas. Teiseks õppeaastaks sinna am jääda ei saanud, sest mõis pandi müüki ja sellele leiti uued omanikud.

Seejärel koolipere lahutati – algklassid leidsid oma koha Vinni-Pajusti gümnaasiumi ruumides ja vanemad õpilased läksid tagasi Vaekülla, kus klassiruumideks said mõisa abihooned.

“Jaanuaris selgus, et renoveerimine jääb ikkagi pooleli ja meil tuleb Vaekülast lõplikult lahkuda,” meenutas Aasmets aega, mil taas seisti silmitsi kolimisega. Järjekorras juba kolmandaga, mis kooli juhtkonna ja vanemad õpilased selle aasta 1. septembrist Näpile töi.

Direktor tunnistas, et kuigi Vaeküla kooli vilistlasena lahkus ta Vaekülast ängistusega hinges, mõistis ta vajadust edasi minna. Kogu kollektiiv ei olnud äratulemise suhtes siiski ühte meelt. Oli neidki, kes veel lootsid, et Vaekülla jäädes koolihoone ehitust jätkatakse, ja arvasid, et koolipere lahkudes loob direktor sellele justkui käega.

Et nendel aastatel, mis koolile veel tegetsemiseks antud, oleks tagatud võimalikult hea õpikeskkond, otsustatigi Näpi kontorihoones ennast sisse seada.

Hoone omaniku abiga muudeti peahoone kontoriruumid klassiruumideks sobilikuks, endise katlamaja korrastasid ja remontisid tööõpetusmajaks oma kooli töötajad. Nüüd tunnevad ennast kõik üsna koduselt. “Me oleme imedemaal võrreldes sellega, mis oli Vaeküla vanas mõisahoones,” rõõmustas loodusaineid õpetav Marina. Külmad ruumid, härmas seinad, vingu sisse ajavad ahjud on minevik. “Talvel ei jõudnud kütja maja soojaks kütta, vahel tehti tuli ahjudesse kaks korda päevas. Väga külmal ajal lubasin lastel jopedes klassi tulla,” meenutas õpetaja.

Ka pole enam vajadust mööda libedaid treppe astudes teise majja sööma minna, sest söökla asub nüüd klassiruumidega samas majas – kõigest korrus allpool.

Näpi kontorihoone omanik Ago Koldits, kui palju pidite oma majas tööd ümber korraldama selleks, et Vaeküla kool saaks sinna sisse kolida?

Vaeküla kooli sissekolimisega tuli lõpetada mõni rendileping. Üks rentnik, Näpi külatabu-noortekeskus sai uued suuremad ruumid.

Kuidas te seal praegu kõik üheskoos toime tulete?

Võib öelda, et saame hästi hakkama.

Kui pikalt olete nõus Vaeküla koolile ruume rentima? Või kui pikka koostööd kooliga näete?

Kooliga on sõlmitud rendileping kolmeks aastaks, kuid oleme valmis lepingut pikendada ja nendepoolse soovi korral kogu maja kooli käsutusse andma. See eeldab muidugi endale teiste ruumide sisseseadmist.

Ilmselt on kooli tegevus Näpile ja sealsetesse ruumidesse rohkem elu toonud. Kas on ka muresid?

Maja on lapsi täis, lapsed on viisakad ja toredad. Eks ole ka muresid, kuid kooli juhtkond on väga tubli ja suutnud suuremaid probleeme ennetada.

Söökla ehitamist nimetaski Kersti Aasmets tänuväärseimaks tööks, millesse majaomanik panustas, sest söögi mujalt kohale toomine ei oleks olnud mõistlik.

Tööõpetuse tunnid toimusid varem ka väga kesistes tingimustes, nüüd on kasutada katlamaja vanad, kuid soojad lukkseparuumid, mis kolust tühjaks veeti. Samuti on Näpil nüüd jälle oma raamatukogu, mida kaks aastat ei olnud ja raamatuid hoiti kastides. Kehalise kasvatuse õpetaja rõõmustas võimla üle.

Kui praegu millestki puudust tuntakse, siis on need staadion, peosaal ja oma park. Võimlas ei saa koolipidusid pidada – sealne kaja summutab esinejate hääle. Staadioni puudumise tõttu on ka laste võistlustulemused, eriti jalgpallis, kehvemaks läinud, sest pole kohta, kus treenida.

Aga möödunud aastal Riho Rannikmaja sõlmitud leping õpilaskodu õpilaste judotreeninguteks on Vaeküla koolilastele judos juba tunnustust toonud: kuus-seitse õpilast on saavutanud maakonnas häid tulemusi, kolm üleriigilisel tasemele esikolmikusse jõudnud ja üks ka rahvusvahelistelt võistlustelt pronksmedali toonud. Ja mis peamine, laste vaba aeg on huvitavalt sisustatud.

Võrreldes Vaekülagaga on Näpil küll vähem võimalust looduses olla, kuid järgmiseks õppeaastaks, kui ehitamise käigus kahjustada saanud murukamar jälle kosub, on Näpilgi oma väike siseõu kasutada. “Isegi oravad ja tihased käivad akna all,” kinnitas eesti keele õpetaja Svetlana ning lisas, et Vaekülas, mis ometi asub maakohas, loomad nii lähedale ei tulnud.

Omaette küsimus on muidugi selles, et kollektiiv on kahe koha – Näpi ja Vinni-Pajusti gümnaasiumi – vahel jagatud. “Ega see organisatsiooni tervikikkusele hästi ei mõju, kui inimesed töötavad eraldi kohtades ja kohtuvad omavahel harva,” tunnistas direktor, kuid lisas, et siis tulebki tähtpäevadest, mida ühiselt tähistatakse, maksimum võtta.

Kuidas aga vaatab koolipere tulevikku? Direktori suurimaks sooviks on ka Vinni-Pajusti gümnaasiumi ruumides õppivad lapsed ja õpilaskodu Näpile tuua ning koolipere jälle kokku viia.

Igatahes praegu tunnevad ennast kõik üsna koduselt. Ja mis kõige olulisem – lastele meeldib Näpil. “Rohkem meeldiks muidugi kõigile see, kui saaks tagasi oma koolihoonetesse, aga Näpil oleme saavutamas rahul ja tasakaalu,” kinnitas Kersti Aasmets.